

Bì m văn c a Ti u T

“**Nói**”, **không phải** . Th t v y ! Nh ng gì mình nói, g p ông Mít nghe xuôi tai , ng g t gù : “ Th ng !...Nói nghe đ c à ! ”. Còn g p ông Xoài , nh ng gì mình nói đó , ng l i nghe không...l t l tai , nên th y ng nh n m t l c đ u : “ M !...Th ng ă n nói ng c ng o , nghe vô duyên th y m n i ! ”. R i, theo...thói quen x a nay, ng i “ch u” mình nói ch bi t làm th nh , còn ng i không ch u thì t p t c ch trích phê bình dài dài...Đó ! Đ th y “ Nói”, không p i đ ! Ph i tùy đ i t ng mà nói , nghĩa là p i...“ b t gân m t” ng i nghe , đ nói làm sao cho nó xuôi...

Các nhà lãnh đ o ch c đã rành cái “mánh” n y cho nên h nói tr c công chúng nghe xuôi r t ! Có ng i x u mi ng nói h m dân. Suy cho cùng , h nói mà dân nghe bùi tai dân khoái cũng là đ u t t thôi !

Nh ng , cũng có nh ng nhà lãnh đ o b c lên đi n đàn c t ng mình là m t...“siêu sao” tr c vô s máy quay c a các đài truy n hình th gi i , nên phát ngôn b a b i , nói xuôi nói ng c mà không hay. T đ nh ch t ch n c VN XHCN đã nói : “ Cu-ba th c thì VN nghĩ , Cu-ba ng thì VN th c. Chúng ta cùng gi gìn hoà bình cho th gi i...”. Nghe...ng ch nh ch là không th y lúc nào “ hai đ a ” cùng th c thì l y gì “ cùng gi hoà bình cho th gi i ” ? M t t đ n a là th t ng VN XHCN tuyên b m t cách sung s ng : “ Toàn dân b c ra bi n l n”. Ch t cha ! H i năm 1975 , c tri u ng i VN đã “ b c ra bi n l n”, b ng th y ch a đ sao mà bây gi ng bi u toàn dân ra đi n a ? R i đ t li n đ l i cho ai ? Cho Tàu ch c !

Có lẽ “th&#u tri&#t”nh&#ng s&# h&# n&#y nên các nhà lãnh đ&#o...“siêu c&#p”&# các x&# c&#ng s&#n dùng m&#t “mánh” khác : đó là nói...tràng giang đ&#i h&#i đ&# nh&#ng ng&#&#i nghe không tài nào “n&#m b&#t” nh&#ng gì h&# mu&#n nói – dĩ nhiên , h&# không quên lâu lâu ng&#ng nói đ&# v&# tay cho h&#i tr&#&#ng...gi&#t mình v&# tay theo k&#o m&#i ng&#&#i...ng&# h&#t còn gì ! – Còn nh&#ng ng&#&#i nghe c&# ng&#i đ&# ra đó, lâu lâu đ&#&#c t&# do...ngáp !

Đã nói : “ NÓI ”, không ph&#i đ&# mà !

NÓI&# V&#&# "NÓI "

Nói v&# "NÓI", ông bà mình ngày x&#a đ&#y con cháu : " Bi&#t thì th&#a th&#t , không bi&#t thì đ&#a c&#t mà nghe ". Hay quá ! Cái gì mình bi&#t thì mình hãy nói – dĩ nhiên là mình nói nh&#ng gì mình bi&#t t&#&#ng t&#n , có g&#c có ng&#n , lo&#i hi&#u bi&#t có...đổng đ&#u ki&#m ch&#ng đàng hoàng , có...ph&#c-tuya o-ri-gin ch&# không ph&#i đ&# đ&#m . Còn cái gì mình không bi&#t thì...th&#c mi&#ng x&#a vô làm chi cho nó lòi cái qu&# cái đ&#t c&#a mình ra ! Thà là mình làm thỉnh , l&#a...cây c&#t nào g&#n ch&# ng&#&#i ta đang nói đ&# "ăn ch&#c" là nghe cho rõ, r&#i chú tâm l&#ng nghe mà h&#c h&#i thêm , h&#u m&# mang hi&#u bi&#t. Dĩ nhiên , mình không nên "nh&#m m&#t nghe", b&#i vì m&#y... "nói sĩ " hay có t&#t "n&# " đ&# ch&#ng t&# s&# hi&#u bi&#t "minh mông thiên đ&#a" c&#a h&# , cho nên l&#m khi m&#y ch&# cũng nói..."tr&#t bàn đ&#p" mà không hay (M&#c lo "n&# " thì làm sao... "nghe" rõ nh&#ng gì h&# nói ?) N&#u mình "nh&#m m&#t nghe", nghĩa là mình hoàn toàn tin t&#&#ng vào nh&#ng gì "nói sĩ" nói, là mình ti&#p thu... "h&#m-b&#-l&#ng" cái đúng cái sai , cái hay cái đ&# , mà trong đ&#u c&# đ&#nh ninh t&#t c&# là...s&# d&#ch h&#t ! Có lẽ t&#i vì ngày nay có quá nhi&#u ng&#&#i "đ&#a c&#t mà nghe " theo ki&#u đó nên th&#y có "nói sĩ " đ&#u hôm s&#m mai "bi&#n" thành "Th&#y" ngon lành !

&# các x&# c&#ng s&#n , "nói sĩ " không bi&#n thành "Th&#y", mà bi&#n thành "Lãnh T&#". H&# không c&#n "Bi&#t thì th&#a th&#t", b&#i vì "Nói" là đ&#c quy&#n c&#a h&# , cho nên "Bi&#t", h&# nói đã đành , mà "Không bi&#t", h&# cũng...nói tu&#t ! " Tiên s&# th&#ng nào dám nói lãnh t&# nói sai !". Còn v&# s&# "Đ&#a c&#t mà nghe" đ&# m&# mang ki&#n th&#c thì..."đ&#ch có c&#n", b&#i vì "Ta đã là đ&#nh cao trí tu&# thì còn th&# gì mà ta ph&#i h&#c h&#i thêm? Rõ kh&# !".

Nói v&# "Nói", đ&#n đây b&#ng đ&#ng "lý lu&#n M&#c Lê" thành ra..."h&#t n&#&#c nói". Thôi ! Ng&#ng v&#y!